

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 20
264—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

Αἰτήσεις πρὸς ἐγγραφήν συνδρομητῶν, μὴ συνοδόμεναι ὑπὸ τοῦ τιμημάτος τῆς συνδρομῆς, εἰσὶν ἀπαράδεκτοι.

ΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΙ

ΕΝ τῷ προηγουμένῳ ἡμῶν ἀριθμῷ ἐδημοσιεύσαμεν κερρον ἐν ᾧ κατεδεικνύμεν τὰ ἐκ τῆς ἀναπαύσεως τῆς Κυριακῆς ἀγαθὰ. Συνεχίζοντες σήμερον τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον, εἰδικώτερον πραγματευόμεθα περὶ τοῦ ἀτυχοῦς τυπογράφου, τοῦ θεράποντος τῆς εὐγενεστέρως τῶν τεχνῶν, ὃν αἱ περιστάσεις ἐταπεινώσαν σήμερον καὶ ἐξήντηλίσαν καταστήσασαι αὐτὸν καὶ αὐτοῦ τοῦ χειρώνακτος ὑποδέσποτον. Ὁ μετερχόμενος οἰανδήποτε τέχνην ἢ ἐπιστήμην ἀπολαύει τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναπαύσεως κατὰ τὴν Κυριακὴν, ἀλλ' ὁ σημερινὸς τυπογράφος ἐν Ἀθήναις, κατεδικάσθη νὰ ἐργάζηται νυκθημερὸν, στερούμενος καὶ αὐτῆς τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑψίστου δωρηθείσης τοῖς πᾶσι ἀναπαύσεως ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος. Εἶναι δὲ περίεργον ὅτι ὁ συντελῶν πρὸς τὸν ἐξευτελισμὸν τοῦ ἐργάτου τούτου εἶναι ὁ φιλόδηρος, ὁ ἠθικολόγος, ὁ ὑπερασπιστὴς τῶν ἀπροστατευτῶν καὶ ἠπάσχοντων, ὁ κέρβερος οὕτως εἰπεῖν τῶν ὕλικῶν καὶ ἐθνικῶν προνομίων τῆς ἀνθρωπότητος, ὁ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ. Ἐπάσχων οὕτως αὐτὸν νυκθημερὸν ἀφαιρεῖ ἀπ' αὐτοῦ τὸν μόνον χρόνον καθ' ὃν ἠδύνατο, ἐκτελῶν τὰ πρὸς τὸν Θεόν, τὴν οἰκογένειαν καὶ ἑαυτὸν καθήκοντα, τὰς μὲν διανοητικὰς αὐτοῦ δυνάμεις ν' ἀναπτύξῃ τὰς δὲ σωματικὰς ν' ἀνακουφίσῃ. Ἐργαζόμενος ὅμως τὴν Κυριακὴν παραβαίνει τοὺς κανόνας τῆς φύσεως καὶ βαθμηδὸν θέλει καταντήσῃ ἀχρηστος, ἐπὶ δὲ τούτοις παραβαίνει τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ, οὗ τὴν ἀποδοκιμασίαν θέλει τάχιον ἢ βράδιον ὑποστῆ. Ἀλλὰ καὶ φθειρῶν τὴν ὑγίαν αὐτοῦ, θέλει γηράσῃ ἐν νεότητι, τυφλωθῆ καὶ καταντήσῃ, τοῦ χρόνου παρερχομένου, παράλυτος, οὕτω δὲ ὁ Ἐκδότης θέλει εὐρεθῆ ἄνευ ἰκανῶν ἐργατῶν καθότι οὐδεὶς νοήμων θέ-

λει καταδικάσει ἑαυτὸν εἰς ἔργον ἐξ οὗ οὐδὲν πλεόν προσδοκᾷ, εἰμὴ πρόωρον καὶ σκληρὸν θάνατον.

Ἡ ΑΘΗΝΑΪΣ ὄθεν ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν τῶν μελῶν καὶ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Γουτεμβέργιου ἐταιρίας, πρὸς δὲ καὶ τῶν Ἐκδοτῶν τῶν ἡμερησίων φύλλων, ὅπως ἅπαντες συντελέσωσι εἰς τὴν κατάπαυσιν τῆς κατὰ τὴν Κυριακὴν ἐργασίας τοῦ ἐργάτου τυπογράφου, καὶ τοῦτο, ἔστωσαν βέβαιοι, θέλει ἀποβῆ πρὸς ὠφέλειαν καὶ τοῦ Ἐκδότου, ὅστις ὑπὲρ παντὸς ἀγαθοῦ, καὶ ἐντίμου αἰσθήματος προμαχεῖ, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ χριστιανισμοῦ οὗ ἐσμὲν ὀπαδοί.

ΠΩΣ ΠΡΟΓΙΝΩΣΚΕΤΑΙ Ο ΚΑΙΡΟΣ

Ὁ Καζαμίας ἐν προτέροις χρόνοις καὶ νῦν ἔτι ἐν Ἑλλάδι ἐστὶ τὸ μέσον δι' οὗ ἡ δῆλωσις τοῦ καιροῦ πρὸ ἐνὸς ὀλοκλήρου ἔτους γίνεται, προλεγομένων τοῦ ψύχους καὶ τῆς θερμότητος, τῆς ξηρασίας καὶ βροχῆς. Ἀλλ' ὁ Καζαμίας, καλὸς ἐνόησε ὡς καὶ οἱ γινώσται τοῦ καιροῦ χωρικοί, δὲν ἦσαν πάντοτε ἰκανοὶ νὰ μεταδώσουν ἀκριβῆ πληροφορίαν. Οὕτω ἐν Ἀμερικῇ παρηγωνίσθησαν οἱ τοιοῦτοι κήρυκες διὰ κανονικοῦ συστήματος σκοπὸν ἔχοντος τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ καιροῦ δι' οὗ ἐν ἀπάσῃ τῇ Ἀμερικῇ ἀπὸ τοῦ Maine μέχρι τῆς Καλιφορνίας γνωρίζεται ὁ καιρὸς εἰς τὸν ναύτην παρὰ τὰς βραχυδαίεις ἐπικινδύνους ἀκτὰς, εἰς τὸν γεωργὸν ἐπαγρυπνοῦντα τὰ σπαρτὰ του, καὶ ἀναμένοντα ἡμέρας καλὰς πρὸς ἀποθήκευσιν αὐτῶν καὶ εἰς τὸν ὁδοιπόρον, ἐπιθυμοῦντα τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ὁδοιπορίας του ὑπὸ αἶθρον οὐρανόν.

Ὁ λόγος δι' οὗ αἱ προφητεῖαι αὐταὶ εἰσὶ τοσοῦτον ἀληθεῖς ἐστὶν ἀπλοῦς· ὁ καιρὸς αὐτὸς λέγει εἰς τὸν παρατηρητὴν τί μέλλει νὰ πράξῃ, ὀλίγον τι πρότερον, ὁ δὲ τηλεγράφος ἀποστέλλει τὴν εἰδήσιν ἐφ' ἧπασαν τὴν χώραν, ἐκ τοῦ κεντρικοῦ γραφείου ἐν Βασιγκτόνι.

Ἡ ἀτμοσφαῖρα τρώντι ἔχει βάρος, ὡς τὸ ὕδωρ ἢ

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΣΙΡ ΓΑΡΝΕΤ ΓΟΛΣΕΛΕΥ΄
ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΠΑΡΕΧΟΝΤΕΣ σήμεραν τὴν εἰκόνα τοῦ πρώτου ἀγγλοῦ διοικητοῦ τῆς νήσου Κύπρου, νομίζομεν ὅτι θέλεμεν εὐαρεστήσει τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν ἐκτίθεντες καὶ σύντομον αὐτοῦ βιογραφίαν.

Ὁ σίρ Γάρνετ ἐγεννήθη τῷ 1833 ἐν Gloden Bridge

House, κομητεία τοῦ Δουβλίνου τῆς Ἰρλανδίας, καὶ εἶναι υἱὸς τοῦ ταγματάρχου Γόλσελεῦ. Φυσικῶς ὄθεν ἐκ παιδικῆς ἡλικίας πρὸς τὰ στρατιωτικὰ ἐτρέφη. Τῷ 1852, ἤτοι ἐν 19ῳ ἔτει τῆς ἡλικίας του διωρίσθη ἀνθυπασιπότης ταχθεὶς διὰ τὴν ἐξωτερικὴν υπηρεσίαν. Οἱ Ἀγγλοὶ σεμνύονται ὅτι εἶναι εἰρηνόφιλος λαός, καὶ ὅμως ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διατελοῦσιν ἐν πολέ-

μοις. Τῷ 1852 ἐπολέμουν τοὺς Βιρμάνους, ἐν τῇ χώρᾳ δ' αὐτῶν πρώτον ὁ σίρ Γάρνετ εἶδε μάχην, μόλις σωθεὶς μάλιστα ἐκ σπουδαίου κινδύνου. Ἦρχε ποτὲ σώματος εἰς ἔφοδον διαταχθέντος· ὁ συνάδελφος αὐτοῦ βληθεὶς ὑπὸ σφαίρας ἔπεσε νεκρός, καὶ αὐτὸς ἔπεσε χαμαὶ πληγωθεὶς λίαν ἐπικινδύνως· διὰ τῆς μιᾶς ὅμως χειρὸς ἐπροσπάθησε νὰ σταματήσῃ τὴν ροὴν τοῦ αἵματος, ἐνῶ διὰ τῆς ἐτέρας ἐκάλεε τοὺς ἀνθρώπους

του. Πολὺς καιρὸς παρήλθε μεχρικοῦ ἀναλάβει τὴν συνήθη ὑγείαν καὶ βίωσιν. Ἀμα ὡς ἀνέλαβε εὐρίσκομεν αὐτὸν λοχαγὸν ἐν τῷ κριμαϊκῷ πολέμῳ, καὶ ὑπηρετοῦντα ἐπὶ τῶν πολιορκητικῶν ἐργασιῶν τῆς Σεβαστουπόλεως. Εὐρέθη ἐν μιᾷ περιπτώσει — τὴν φεβρουάριον νύκτα τῆς 7 Ἰουνίου 1855 — ἐν μέσῳ σωρείας φρονεμένων, καὶ ἐξελήφθη ὡς νεκρός. Εὐτυχῶς ὅμως

ΑΙ ΔΥΟ ΚΑΗΡΟΝΟΜΙΑΙ.

[Συνέχεια καὶ τέλος].

«Εἰκοσι πέντε σήμεραν,» εἶπεν ὁ Ἐδουάρδος Στρόγγος, βλέπων ἀπὸ τῆς τραπέζης τὴν μητέρα καὶ ἀδελφὴν του. Ἦτο ἐσπέρας καὶ ἐκάθητο εἰς ἐν καθαρὸν καὶ καλῶς διασκευασμένον δωμάτιον. Ἡ μήτηρ καὶ ἡ ἀδελφὴ ἔρραπτον, ὁ δὲ Ἐδουάρδος ἀνεγίνωσκεν. Ἡ οἰκία τὴν ὅποιαν κατείχον, δὲν ἦτο ἐκείνη ἡ παλαιὰ ἡ ἀχαρὶς, ἐξ ἧς εἶδομεν κηδεῖαν ἐξερχομένην πρὸ δέκα περίπου ἐτῶν, ἀλλ' εὐάρεστος κατοικία μεγαλειτέρα κατὰ τὸ μέγεθος, καὶ καλῶς διευθετημένη.

Ἡ κυρία Στρόγγου ὑψώσασα τοὺς ὀφθαλμούς, ἐκύτταζε περιπαθῶς ἀπὸ τῆς τραπέζης τὸν υἱὸν τῆς.

«Πόσον ταχέως παρέρχονται τὰ ἔτη,» εἶπεν, «εἴκοσι καὶ πέντε, μοὶ φαίνεται, ὅτι χθὲς ἦσο παιδίον.»

«Περιμένω ἐπίσκεψίν τινα ἀπόψε'» εἶπεν ὁ Ἐδουάρδος.

ἡ φύσις καὶ οἱ ἰατροὶ τὸν ἀνέρωσαν. Ὑπηρετήσε κατὰ τὴν ἐν Ἰνδίας ἐπανάστασιν καὶ ἐν Σινικῇ. Τῷ 1867 ὑπηρετήσεν ἐν Καναδᾷ ἐνθα καὶ ἐνυμφεύθη τὴν Λουίζαν Ἐρσκιν.

Ἡ οἰκογένεια τῶν Γόλσελεῦ εἶναι ἀρχαιοτάτη ἀνερχομένη ἕως τοῦ ἔτους 1211.

Η ΝΥΞ ΚΑΙ ΑΙ ΜΟΙΡΑΙ

Ἡ παρούσα εἰκονογραφία ἔργον τοῦ διασήμου Δανοῦ καλλιτέχου Καρστενίου (Carstens), ἐν ᾧ ἡ ἀρμονία ὑπάρχει ἡ φαντασία τῶν νεωτέρων πρὸς τὸ ἰδανικὸν τῆς κλασικῆς ἀρχαιότητος, εἰκονίζει τὴν Νύκτα καὶ τρεῖς θυγατέρας αὐτῆς, τὰς Μοίρας.

Τρεῖς ἦσαν κατὰ Ἡσίοδον αἱ Μοῖραι, ἡ Κλωθῶ, ἡ Λάχεσις καὶ ἡ Ἄτροπος καὶ παρίσταντο ὑπὸ μὲν τῶν ποιητῶν γράζοντες, ὑπὸ δὲ τῆς τέχνης ἐν με-

ταγενεστέροις χρόνοις γυναῖκες σεμνόταται. Ἐκ τῶν Μοιρῶν ἡ μὲν Κλωθῶ παρίσταται φέρουσα ἄτρακτον, δι' ἧς πλέκει τὸ νῆμα ἐκάστου ἀνθρώπου, ἡ Λάχεσις κρατοῦσα κύλινδρον, ἐφ' οὗ εἶνε γεγραμμένοι τῶν ἀνθρώπων αἱ τύχαι ἤδη μειοῦσα ἐπὶ σφαίρας τὸ πεπρωμένον, ἡ δὲ Ἄτροπος κόπτουσα διὰ τῆς ψαλλίδος τὸ νῆμα, ὅτε ὁ ἀνθρώπος ἐμελλε ν' ἀποθάνῃ ἢ κρατοῦσα σταθμὰ καὶ δεικνύουσα τὴν ὥραν τοῦ θανάτου.

Ἐπειδὴ τῶν ἀνθρώπων ἡ τύχη εἶνε σκοτεινὴ καὶ κεκρυμμένη, ὁ μῦθος ἐπλασε τὰς Μοίρας θυγατέρας τῆς Νυκτός καὶ κατόπισεν αὐτὰς ἐν σκοτεινῷ σπηλαίῳ, συμβόλῳ τοῦ σκότους, ὅπερ καλύπτει τὸ μέλλον, τοῦ ὁποίου αὐταὶ ἐνήθον τὴν πορείαν. Τῶν Μοιρῶν αἱ ἀποφάσεις ἦσαν ἀμετάτρεπτοι καὶ οὐδὲν ἠδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὰς νὰ κόψωσι τὸ νῆμα καὶ νὰ στερήσωσι τὴν περαιτέρω ἐπὶ τῆς γῆς πορείαν τοῦ ἀνθρώπου.

«Τίνος;» ἠρώτησεν.

«Τοῦ κυρίου Κάμπελ. Ἐνῶ ἀνεχώρουν ἀπόψε, με ἠρώτησε ποῦ κατόκουν, λέγων, ὅτι ἐπεθύμει νὰ μοὶ ὁμιλήσῃ περὶ ὑποθέσεώς τινος, καὶ ὅτι ἤθελε νὰ ἔλθῃ, ἵνα με ἐπισκεφθῇ.»

Τὴν στιγμὴν ταύτην, ὁ κῶδων ἐσήμανε.

Μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἤλθε τις, καὶ εἶπεν εἰς τὸν Ἐδουάρδον ὅτι κύριός τις ἦτο κάτω, καὶ ἐπεθύμει νὰ τὸν ἴδῃ. Οὗτος ἦτον ὁ κύριος Κάμπελ.

«Ἐχετε μίαν οἰκίαν πολὺ εὐάρεστον, Ἐδουάρδε,» εἶπεν ὁ κύριός του, ἅμα ἔλαβε τὴν χεῖρα τοῦ νέου.

«Μάλιστα, κύριε, κατοικοῦμεν ἀρκετὰ καλά.»

«Πῶς ἔχει ἡ μήτηρ σας;»

«Πολὺ καλά, σὰς εὐχαριστῶ, κύριε.»

Μετὰ διακοπὴν ὀλίγων στιγμῶν, εἶπεν ὁ κύριος Κάμπελ· «Μέλλω νὰ κάμω μεταβολὰς τινὰς, εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις μου, αἵτινες ἐσχάτως ἠῤῥησαν τόσον πο-

εισέδυσεν εἰς τὴν μητρικὴν καρδίαν, ἐνῶ ἐσκέπτετο τοιοῦτοτρόπως περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς.

«Φοβοῦμαι,» εἶπε πρὸς τὴν θυγατέρα τῆς, ἐνῶ ἐκάθητο καὶ ἐσκέπτετο περὶ τοῦ Καρόλου, ὅτι δὲν ἐπράξαμεν ὀρθῶς ἀκολουθήσασαι κατὰ γράμμα τὴν συμβουλὴν τοῦ κυρίου Χάρδη. Ἐάν ὁ ἀδελφός σου εὐρίσκηται ἄνευ χρημάτων, καὶ μεταξύ ξένων, τί ἐμπορεῖ νὰ κάμῃ; Πῶς δύναται νὰ ζήσῃ; Τί ἔθελε γείνει, ἂν ἐπραττεν ἀπελπιστικὴν τινὰ πράξιν; Φρίττω, ὅταν τὸ συλλογίζομαι, ἡ ἰδέα αὕτη μὲ κατεῖχεν ὅλην τὴν νύκτα, δὲν ἠδυνήθη νὰ κοιμηθῶ οὐδὲ μίαν ὥραν. Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ὁ κώδων τῆς θύρας ἐσήμανεν, ἡ δὲ μήτηρ καὶ ἡ θυγάτηρ ἠκραύζοντο σιωπηλαί, ἐνῶ ὁ ὑπρέτης ἀπεκρίνετο, εἰς τὰς ἐρωτήσεις, τὰς ὁποίας ἔκαμνέ τις κάτω. Δὲν ἤκουσαν τὴν θύραν κλειομένην, ἀφοῦ ἠνοιχθῆ, ἀλλὰ τὰ βήματα τοῦ ὑπρέτου, ἐπανελθόντος, ἐδήλουν, ὅτι ἦτο ἀγγελιοφόρος τις κάτω ἀναμένων ἀπάντησιν. Οὗτος ἦλθε κρατῶν ἐπιστολὴν εἰς τὰς χεῖράς του, καὶ εἶπεν, ἐνῶ τὴν ἐνεχειρίζεν εἰς τὴν κυρίαν Ῥεϊνόρου.

«Τηλεγράφημα, κυρία, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπιθυμεῖ νὰ γνωρίζῃ, ἂν θὰ κάμῃτε ἀπάντησιν.»

Ἐπιθανάτιος ὠχρότης ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον τῆς κυρίας Ῥεϊνόρου, ἅμα ἔλαβε τὸ ἔγγραφο, καὶ τὸ ἤνοιξε μὲ χεῖρας τρεμούσας ὡς τὸ φύλλον. Ἡ ἀναπνοὴ τῆς ἔπαυσε πρὸς στιγμὴν, ἔπειτα δὲ μετὰ φωνὴν ἀγωνίας, ἡ κυρία Ῥεϊνόρου ἔπεσεν εἰς τὰ ὀπίσω ἐπὶ τῆς καθέδρας τῆς, καὶ ἔχασε πάσας τὰς αἰσθήσεις τῆς. Ἐπειδὴ δὲ τὸ τηλεγράφημα ἔπεσεν ἀπὸ τὰς χεῖράς τῆς, ἡ Ἄγνη τὸ ἀνήρπασε καὶ τὸ ἀνέγνωσεν ἐν ἀκαρεῖ. Ὁ ἀδελφός τῆς ἀπέθανεν. Μία σφαῖρα ἐτελειώσε τὴν πυρετώδη ζωὴν του, ἂν καὶ διὰ τίνων χειρῶν ἡ θανατηφόρος σφαῖρα διεπέρασε τὴν καρδίαν του, τὸ τηλεγράφημα δὲν ἔλεγεν. Ἄλλ' ἡ λυπηρὰ ἀλήθεια ἔφθασε λίαν ταχέως—ἔπεσε διὰ τῆς ἑαυτοῦ βιαίας χειρός. Οὕτω τὸ κληροδότημα τοῦ πατρὸς του ἐγένετο εἰς αὐτὸν κατὰρα ἀντὶ εὐλογίας. Ἐάν ἐλάμβανεν ὁμοῦ μὲ αὐτὸ καὶ ὀρθὰς ἀρχάς, νοῦν ἐπιμελῶς ἀνεπτυγμένον, καὶ ἔξεις φιλεργίας, ὁ πλοῦτός του ἠδύνατο νὰ γείνῃ μέσον τῆς ἰδίας αὐτοῦ εὐτυχίας καὶ χρησιμότητος εἰς τοὺς ἄλλους. Ἀλλὰ τὰ χρήματα ἄνευ τούτων ἦσαν εἰς αὐτὸν, ὡς εἶναι καὶ εἰς πάντα ἄλλον, δύναμις τις πρὸς τὸ κακὸν ἀντὶ τοῦ καλοῦ.

Εἶναι ἄρα γε ζήτημα, ποῖον ἐκ τῶν δύο τούτων κληροδοτημάτων ἦτο τὸ καλλίτερον; Εἶναι ζήτημα, ὡς πρὸς τὸν νοῦν τοῦ νέου ἐκείνου, ὅστις ἔχει τὸν κόσμον ὅλον ἐνώπιόν του, βραχίονας ἰσχυροῦς, νοημοσύνην καὶ φιλοτιμίαν, ὅτι θέλει εἰσέλθῃ εἰς ὑψηλὰ θέσεις, εἶναι ζήτημα ὡς πρὸς τὸν νοῦν τοῦ πατρὸς, ὅστις ἀγαπᾷ τὰ τέκνα του, ὅτι θέλει προθυμοποιηθῆ νὰ προμηθεύσῃ εἰς αὐτὰ τὸ ὑψιστὸν ἀγαθόν; Οὐχὶ βεβαίως!

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ.

Οἱ χαρακτῆρες τῶν γυναικῶν τῆς Νικοσίας εἰσὶ κανονικοὶ καὶ ἀξιοπρέπειαν ἐμφαίνουσι, δεικνύοντες τὸ ὑψηλὸν ἐκεῖνο τὸ ἰδιάζον εἰς τὴν φυσιογνωμίαν ἐν τοῖς

ἔργοις τῶν Ἑλλήνων ἀριστοτεχνῶν. Κατέχουσιν αὐτὰ τὸ πολύτιμον μουσικὸν νὰ δίδωσι μελανὸν χρωματισμὸν εἰς τὰς λευκοτάτας τρίχας, βάφουσι δὲ καὶ τὰς ὄφρυς διὰ τοῦ αὐτοῦ χρώματος. Τὰ λαμπρότερα χρώματα ἔχουσι τὰ φορέματα αὐτῶν. Ἡ ἐξωτερικὴ ἐσθῆς εἶναι πάντοτε ἐξ ἐρυθροῦ ἢ πρασίνου μεταξωτοῦ ὑφάσματος χρυσοῦ κεντημένη, ἐρυθρὰς περισκελίδας καὶ κίτρινα ὑποδήματα, μὲ ἐμβάδας ἐκ τοῦ αὐτοῦ χρώματος. Περὶ τὸν λαιμὸν καὶ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἤρτηνται ἀπειρα χρυσοῦ νομίσματα, ἀλύσεις καὶ ἄλλα κοσμήματα.

ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΜΥΣ

Αἰσώπειος μῦθος.

Σ' ἓνα δάσος μακρυνὸν,
ἔαπλωμένους ἐκοιμάτο
—πάνω ἰς τὸ χορταρικόν,
ἓνας λέων κ' ἐβρυχάτο.

Ἐἶχε ῥώθωνας μεγάλους
καὶ οὐδένα ἐφοβείτο.
Ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦς ἄλλους
δυνατὸς ἐκεῖνος ἦτο.

Εἰς τὸν ὕπνον τοῦ δ' ἐπάνω
βγαίνει ἓνας πο ν τ ι κ ὸ ς.
—«Τώρα γ' ὦ τί νὰ τοῦ κάνω
εἶμαι καταμοναχός.»

Οὕτω εἶπεν ὁ κύρ μ ὺ ς
κ' εἰς τοὺς ῥώθωνας ἐμβαίνει
τοῦ κύρ λέοντος εὐθὺς
καὶ ὡς μίαν ὥραν μένει.

Ἀλλὰ ἔξαφνα πηδᾷ
καὶ σηκώνεται ὀλέων,
καὶ ἀρχίζει νὰ μαδᾷ
τὸ ποντήκι! πάει πλέον.

Τὸ πιάσε λυποθυμᾷ
καὶ τοῦ ζήτησε τὴ χάρι
νὰ τοῦ δώσῃ ἑλευθερίαν.
Ἄλλ' ὁ λέων μὲ καμάρι

Τὸ βλεπε κ' ἐχαίρετο
καὶ δι' αὐτὸ ἐπαίρετο.

Ὁ δὲ ποντήκις σιασθεῖς
—«Νὰ σοῦ πῶ κύρ λέων λέγει,
» ἂν ποτ' ἐλευθερωθεῖς...
—καὶ ἀρχήνισε νὰ κλαίγῃ—

»Θὰ σὲ σώσω—ἐάν τύχῃ
» κ' ὑποπέσῃ εἰς παγίδα.
» εἶνε δὲ κοινὴ ἡ τύχῃ
» καὶ ἰς τὸ μέλλον ἔχ' ἐλπίδα».

Ὁ δὲ λέων μὰς καγγάσας
τὸν ἀφῆνε τὸν καυμένον.
Ἐκεῖνος δὲ τὸν δρόμον πιάσας
τότ' ἀρχίζει ἀνασαιῶν.

Ἐκτοτε καιρὸς παρήλθε
καὶ ὁ λέων συνελήφθη
εἰς τι δένδρον δὲ ἀπήχθη
καὶ ἐδεθῆ' ὅτε ἦλθε

ἐν καιρῷ νυκτὸς ποντήκι
ἀνάβαν δὲ στὸ δένδρον
ἤρχισεν τὸ τσάκα τσάκι
καὶ τοῦ κόπτεται τὸ σχοῖνι,

καὶ τοῦ λέγει: «Ἄν οὐ λέων
» ἔχῃς δύναμι μεγάλην
» ἐγὼ ἔχω περιπλέον
» καὶ σοῦ σώζω τὸ κεφάλι».

Ἐκαστος λαίπρον νοεῖ
τί ὁ μῦθος μὰς δηλοῖ.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ Ι. ΒΕΣΣΗΣ.

ΒΙΒΛΙΑ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΩΝ, πρωτότυπον κείμενον. Τόμος Α'. Εὐαγγέλια κατὰ Ματθαῖον καὶ κατὰ Μάρκον. Πωλεῖται παρ' ἅπασιν τοῖς Βιβλιοπωλαῖς καὶ ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τῆς Ἀθηναίδος—Δραχ. 5.

ΚΥΡΙΑΚΗ, ἡ ἐπίδρασις αὐτῆς ἐπὶ τῆς υγείας καὶ τῆς εὐημερίας τῶν λαῶν ὑπὸ Καρόλου Χίλλ, μετὰ εἰσαγωγῆς ὑπὸ W. E. Γλάδστονως.—Μετάφρασις ἐκ τοῦ πρωτοτύπου.—Ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἀθηναίδος.—Λεπτ. 50. Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας πλέον τῶν 10 ἀντιτύπων ἀνά λεπτ. 30.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀθηναίδος παρακαλεῖ τοὺς μεταβάλλοντας κατοικίαν νὰ εἰδοποιῶσιν αὐτὴν πρὸς τακτικὴν διανομὴν τοῦ φύλλου.